

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (trzecia izba)

z dnia 18 stycznia 2017 r.¹

Odesłanie prejudycjalne — Unia celna i Wspólna taryfa celna — Zwrot należności celnych przywozowych — Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 (kodeks celny) — Artykuł 241 akapit pierwszy tiret pierwsze — Ciężący na państwie członkowskim obowiązek ustanowienia zapłaty odsetek za zwłokę również w braku dochodzenia roszczenia przed sądami krajowymi

W sprawie C-365/15

mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (sąd ds. finansowych w Düsseldorfie, Niemcy) postanowieniem z dnia 24 czerwca 2015 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 14 lipca 2015 r., w postępowaniu:

Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen

przeciwko

Hauptzollamt Bielefeld,

TRYBUNAŁ (trzecia izba),

w składzie: L. Bay Larsen, prezes izby, M. Vilaras (sprawozdawca), J. Malenovský, M. Safjan i D. Šváby, sędziowie,

rzecznik generalny: M. Wathelet, M. Campos Sánchez-Bordona,

sekretarz: I. Illéssy, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 25 maja 2016 r.,

rozważywszy uwagi przedstawione:

- w imieniu Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen przez Dr D. Ehlego, Rechtsanwalt, adwokata A. Willemsa i S. De Knopa, advocaat,
- w imieniu Hauptzollamt Bielefeld początkowo przez K. Grevena, działającego w charakterze pełnomocnika, a następnie przez K. Grevena oraz S. Holtmann, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu niemieckiego przez J. Möllera i T. Henzego, działających w charakterze pełnomocników,

¹ — * Język postępowania: niemiecki.

- w imieniu rządu włoskiego przez A. Collabолlettę oraz G. Palmieri, działające w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Rady Unii Europejskiej przez M. Baltę oraz J.P. Hixa, działających w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej przez L. Grønfeltdt oraz T. Maxiana Ruschego, działających w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 8 września 2016 r.,

wydaje następujący

Wyrok

- 1 Pytanie prejudycjalne dotyczy wykładni art. 241 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. 1992, L 302, s. 1, zwanego dalej „kodeksem celnym”).
- 2 Wniosek ten został przedstawiony w ramach sporu pomiędzy Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen (zwaną dalej „Wortmannem”) a Hauptzollamt Bielefeld (głównym urzędem celnym w Bielefeldzie, Niemcy) w przedmiocie zapłaty odsetek w związku ze zwrotem ceł antydumpingowych uiszczonych przez Wortmanna w zastosowaniu rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładającego ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. 2006, L 275, s. 1), częściowo uchylonego na mocy wyroku z dnia 2 lutego 2012 r., Brosmann Footwear (HK) i in./Rada (C-249/10 P, EU:C:2012:53).

Ramy prawne

Prawo Unii

Kodeks celny

- 3 Artykuł 4 kodeksu celnego stanowi:

„Użyte w niniejszym kodeksie określenia oznaczają:

[...]

10) Cła przywozowe

- cła i opłaty o równoważnym [im] skutku należne przy przywozie towarów,

[...]”.

4 Artykuł 232 kodeksu celnego stanowi:

„1. Jeżeli kwota należności nie została uiszczona w wyznaczonym terminie:

[...]

b) oprócz kwoty należności pobiera się odsetki za zwłokę. Stopa odsetek za zwłokę może być wyższa od stopy odsetek od kredytu, natomiast nie może być ona od niej niższa.

[...]”.

5 Artykuł 236 kodeksu celnego stanowi:

„1. Należności celne przywozowe lub wywozowe podlegają zwrotowi, gdy okaże się, że w chwili uiszczenia kwota tych należności nie była prawnie należna lub że kwota ta została zaksięgowana niezgodnie z art. 220 ust. 2.

[...]

2. Należności celne przywozowe lub wywozowe są zwracane lub umarzane po złożeniu wniosku przed upływem trzech lat, licząc od dnia powiadomienia dłużnika o tych należnościach. Wniosek należy złożyć we właściwym urzędzie celnym.

Termin ten może zostać przedłużony, jeżeli osoba zainteresowana udowodni, iż ze względu na nieprzewidziane okoliczności lub działanie siły wyższej nie mogła złożyć wniosku w terminie.

Organy celne dokonują zwrotu lub umorzenia z urzędu, gdy same przed upływem tego terminu stwierdzą, że zaistniała jedna z okoliczności określonych w ust. 1 akapit pierwszy i drugi”.

6 Artykuł 241 kodeksu celnego stanowi:

„Dokonanie przez organy celne zwrotu należności celnych przywozowych lub należności wywozowych, jak również odsetek od kredytu lub odsetek za zwłokę, które mogły zostać pobrane przy uiszczaniu tych należności, nie nakłada na te organy obowiązku wypłaty odsetek. Jednakże odsetki wypłaca się, gdy:

— decyzja w sprawie wniosku o udzieleniu zwrotu nie zostanie wykonana w terminie trzech miesięcy od dnia jej wydania,

— przewidują to przepisy krajowe.

Kwota tych odsetek jest naliczana w taki sposób, aby ich wysokość była równa kwocie, jaka zostałaby naliczona w tym celu w walucie krajowej na krajowym rynku finansowym”.

Rozporządzenie nr 1472/2006

7 Artykuł 1 rozporządzenia nr 1472/2006 stanowi:

„1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia z cholewkami skórzanymi lub ze sztucznej skóry, z wyłączeniem: obuwia sportowego, obuwia wymagającego zastosowania specjalnej technologii, kapci i innych pantofli domowych oraz obuwia z noskiem ochronnym, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu, objętych kodami [Nomenklatury scalonej]:

[...]

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące ceł”.

Prawo niemieckie

8 Paragraf 1 Abgabenordnung (ordynacji podatkowej), w wersji mającej zastosowanie do okoliczności faktycznych w postępowaniu głównym, stanowi, co następuje:

„(1) Niniejszą ustawę stosuje się do wszystkich podatków, w tym zwrotów podatku regulowanych przez prawo federalne lub prawo Unii Europejskiej, jeżeli są one administrowane przez federalne organy podatkowe lub organy podatkowe krajów związkowych. Ma ona zastosowanie jedynie z zastrzeżeniem prawa Unii Europejskiej [...].

[...]

(3) Do podatkowych świadczeń ubocznych przepisy niniejszej ustawy mają zastosowanie odpowiednio z zastrzeżeniem prawa Unii Europejskiej [...]”.

9 Paragraf 3 ust. 3 i 4 ordynacji podatkowej ma następujące brzmienie:

„(3) Należności celne przywozowe i wywozowe, o których mowa w § 4 pkt 10 i 11 kodeksu celnego, są podatkami w rozumieniu niniejszej ustawy.

(4) Podatkowymi świadczeniami ubocznymi [...] są odsetki (§§ 233–237) [...] oraz odsetki w rozumieniu kodeksu celnego [...]”.

10 Paragraf 37 ordynacji podatkowej stanowi:

„(1) Uprawnienia wynikające ze zobowiązania podatkowego obejmują [...] [między innymi] uprawnienie do zwrotu, o którym mowa w ust. 2 [...]”.

(2) Jeżeli podatek lub opłata zostały uiszczone lub zwrócone bez podstawy prawnej [...], ten, z którego rachunku płatność została dokonana, jest uprawniony wobec odbiorcy płatności do żądania zwrotu zapłaconej lub zwróconej kwoty [...]”.

11 Paragraf 233 ordynacji podatkowej jest sformułowany następująco:

„Od kwot objętych uprawnieniami z podatkowego stosunku zobowiązaniowego (§ 37) odsetki są należące się jedynie wtedy, gdy przewiduje to ustawa [...]”.

12 Paragraf 236 ust. 1 ordynacji podatkowej stanowi:

„Jeżeli na mocy prawomocnego orzeczenia sądowego lub na podstawie orzeczenia tego rodzaju podatek zostaje obniżony lub w ramach podatku przyznana zostaje ulga podatkowa, od kwoty podlegającej zwrotowi lub obniżeniu należne są odsetki, obliczane, z zastrzeżeniem ust. 3, począwszy od dnia powstania zawisłości sporu przed sądem do dnia wypłaty [...]”.

Postępowanie główne i pytania prejudycjalne

- 13 W latach 2006 i 2012 Wortmann wprowadził do swobodnego obrotu na terytorium Unii we własnym imieniu obuwie ze skórzanymi cholewkami pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu wyprodukowane przez spółkę Brosmann Footwear (HK) Ltd (zwaną dalej „Brosmannem”) i przez spółkę Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd (zwaną dalej „spółką Seasonable”). Jako że obuwie to było objęte jednym z kodów Nomenklatury scalonej wskazanych w art. 1 ust. 1 rozporządzenia nr 1472/2006, główny urząd celny w Bielefeldzie nałożył na Wortmanna cła antydumpingowe w zastosowaniu tego rozporządzenia.
- 14 W dniu 22 lipca 2010 r. Wortmann zażądał od głównego urzędu celnego w Bielefeldzie zwrotu ceł antydumpingowych uiszczonych w okresie od czerwca 2007 r. do czerwca 2010 r. W dniu 14 lutego 2011 r. wniósł ona nowy wniosek, o zwrot ceł antydumpingowych uiszczonych do dnia 31 grudnia 2010 r. Wreszcie, w dniu 7 maja 2012 r. zażądał on zwrotu ceł antydumpingowych uiszczonych od 2006 r. Na poparcie wszystkich owych żądań powołał on w szczególności sprawę rozpatrywaną w pierwszej kolejności przez Sąd, a następnie przez Trybunał, w której zapadł wyrok z dnia 2 lutego 2012 r., Brosmann Footwear (HK) i in./Rada (C-249/10 P, EU:C:2012:53).
- 15 W owym wyroku Trybunał uchylił w części rozporządzenie nr 1472/2006, między innymi w zakresie dotyczącym Brosmanna i spółki Seasonable. W uzasadnieniu owego uchylecia wskazano, że Komisja Europejska błędnie nie rozważyła wniosków o przyznanie statusu przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej lub wniosków o indywidualne traktowanie skarżących.
- 16 W dniu 17 kwietnia 2013 r. główny urząd celny w Bielefeldzie zdecydował się dokonać zwrotu na rzecz Wortmanna ceł antydumpingowych w wysokości 61 895,49 EUR za rok 2007 i 92 870,62 EUR za rok 2008.
- 17 Pismem z dnia 29 listopada 2013 r. Wortmann zażądał od głównego urzędu celnego w Bielefeldzie zapłaty odsetek od zwróconych kwot w wysokości 8% powyżej podstawowej stawki procentowej, liczonych od momentu dokonania zapłaty ceł antydumpingowych. Decyzją z dnia 15 stycznia 2014 r. urząd celny w Bielefeldzie oddalił to żądanie. Wniesione przez Wortmanna odwołanie od tej decyzji również zostało oddalone przez ów urząd w dniu 17 września 2014 r.
- 18 Wortmann wniósł skargę do sądu odsyłającego celem spowodowania nakazania głównemu urzędowi celnemu w Bielefeldzie zapłaty na jego rzecz odsetek od zwróconych kwot.
- 19 Sąd odsyłający uważa, że rozstrzygnięcie sporu zależy od interpretacji art. 241 kodeksu celnego. Wedle niego zapłata odsetek od kwot zwróconych Wortmannowi jest wykluczona na podstawie art. 241 zdanie pierwsze kodeksu celnego.
- 20 Z uwagi bowiem na to, że przesłanki przewidziane w art. 241 zdanie drugie tiret pierwsze kodeksu celnego nie zostały spełnione w postępowaniu głównym, podstawę dla żądania zapłaty odsetek na rzecz skarżącej mogą stanowić, zgodnie z art. 241 zdanie drugie tiret drugie tego kodeksu, tylko przepisy krajowe. Sąd ów wskazał w tym względzie, że na podstawie § 37 ust. 2 zdanie pierwsze w związku z § 233 zdanie pierwsze ordynacji podatkowej od kwot wynikających z uprawnień ze stosunku prawnopodatkowego odsetki są wypłacane tylko wtedy, gdy przewiduje to ustawa. W konsekwencji w prawie niemieckim wyłącznie § 236 ordynacji podatkowej może wchodzić w grę jako podstawa prawna dla zapłaty odsetek. Jednakże w braku wszczęcia przez skarżącą w postępowaniu głównym procedury sądowej zmierzającej do zwrotu ceł antydumpingowych uiszczonych uprzednio na rzecz głównego urzędu celnego w Bielefeldzie przepis ten nie ma zastosowania w postępowaniu głównym.

21 Mając powyższe na uwadze, sąd odsyłający wskazuje, że ma wątpliwości co do zgodności tego rozwiązania z prawem Unii. Przypomniał on, że zgodnie z orzecznictwem zasada ciążącego na państwach członkowskich obowiązku zwrotu wraz z odsetkami kwot podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii wynika właśnie z prawa Unii (wyrok z dnia 18 kwietnia 2013 r., Irimie, C-565/11, EU:C:2013:250, pkt 22). Powstało dla niego w związku z tym pytanie, czy „niepisane prawo” Unii nie wymaga w okolicznościach tego rodzaju jak w postępowaniu głównym zapłaty odsetek od ceł przywozowych będących przedmiotem zwrotu. Zdaniem sądu odsyłającego należy w tym względzie wziąć w szczególności pod uwagę, że przepisy krajowe dotyczące zapłaty odsetek, w niniejszej sprawie § 233 i nast. ordynacji podatkowej, mają analogiczne zastosowanie tylko z zastrzeżeniem prawa Unii, jak wynika z § 1 ust. 3 zdanie pierwsze i § 3 ust. 4 owej ordynacji.

22 W tych okolicznościach Finanzgericht Düsseldorf (sąd ds. finansowych w Düsseldorfie) postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującym pytaniem prejudycjalnym:

„Czy art. 241 kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że prawo krajowe, do którego odsyła ten artykuł, musi, uwzględniając zasadę skuteczności prawa Unii, przewidywać zapłatę odsetek od zwracanych kwot należności celnych przywozowych obliczanych od dnia zapłaty kwoty należności do dnia wypłaty zwracanej kwoty również w przypadkach, w których roszczenie o zwrot nie było dochodzone przed sądem krajowym?”.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

23 Poprzez pytanie prejudycjalne sąd odsyłający zmierza zasadniczo do ustalenia, czy art. 241 kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że prawo krajowe, do którego odsyła ów przepis, powinno przewidywać obowiązek uiszczenia odsetek od kwoty zwracanych należności celnych przywozowych za okres od zapłaty tych należności do ich zwrotu.

24 W tym względzie należy wskazać, że prawdą jest, iż art. 241 zdanie pierwsze kodeksu celnego stanowi, że dokonanie przez organy celne zwrotu należności celnych przywozowych lub należności wywozowych, jak również odsetek od kredytu lub odsetek za zwłokę, które mogły zostać pobrane przy uiszczeniu tych należności, nie nakłada na te organy obowiązku wypłaty odsetek.

25 Jednakże z samego tego przepisu nie może wynikać, by w sytuacji tego rodzaju co w postępowaniu głównym przepisy krajowe mogły skutecznie przewidywać, że nie należy dokonywać zapłaty odsetek od kwoty zwracanych należności celnych przywozowych za okres od zapłaty tych należności do ich zwrotu.

26 Zarówno z genezy art. 241 kodeksu celnego, jak i z kontekstu tego przepisu wynika bowiem, że nie ma on zastosowania w okolicznościach takich jak te, które wystąpiły w postępowaniu głównym.

27 Z analizy genezy tego przepisu dokonanej przez rzecznika generalnego w pkt 48–50 opinii wynika, że art. 241 kodeksu celnego dotyczy sytuacji, w której po zwolnieniu towarów przez organy celne okaże się, że początkowy pobór należności celnych przywozowych powinien zostać skorygowany poprzez ich obniżenie i w związku z tym całość lub część należności celnych przywozowych uiszczonych przez podmiot gospodarczy powinna mu zostać zwrócona.

28 Przedstawione przez Komisję na rozprawie wyjaśnienia co do genezy przepisu, który stał się art. 241 kodeksu celnego, wykazują, iż jego przyjęcie było podyktowane faktem, że w większości przypadków organy celne dokonują jedynie kontroli a posteriori zgłoszeń celnych, w związku z czym możliwość, że tego rodzaju kontrola będzie prowadzić do zwrotu uiszczonych już należności celnych przywozowych, jest całkiem realna.

- 29 Ponadto kodeks celny ustanawia w zakresie dotyczącym zapłaty odsetek pewnego rodzaju symetrię pomiędzy sytuacją podmiotów gospodarczych, na rzecz których należy zwrócić nadwyżkę pobranych należności celnych przywozowych w związku z błędami wynikającymi z ograniczonego czasu odprawy celnej dokonywanej w wielu przypadkach bez kontroli towarów przed ich zwolnieniem, z jednej strony a sytuacją podmiotów gospodarczych, które ze względu na tego samego rodzaju błędy są zobowiązane do uiszczenia na rzecz organów celnych dodatkowej kwoty należności celnych przywozowych, z drugiej strony.
- 30 Jak wynika z wyroku z dnia 31 marca 2011 r., *Aurubis Balgaria* (C-546/09, EU:C:2011:199, pkt 26–34), gdy wskutek nowego obliczenia należności celnych na podstawie dodatkowych informacji pozostaje do pokrycia określona kwota tych należności, odsetki za zwłokę od tej kwoty mogą być pobrane, na mocy art. 232 ust. 1 lit. b) kodeksu celnego, wyłącznie za okres po upływie terminu zapłaty rzeczony kwoty.
- 31 Z drugiej strony, jeżeli nowe obliczenie należności celnych skutkuje obowiązkiem zwrotu na rzecz podmiotu gospodarczego części lub całości poprzednio uiszczonych należności celnych, z art. 241 kodeksu celnego wynika, że odsetki są należne dopiero z chwilą upływu trzymiesięcznego terminu wskazanego w tym przepisie, bez uszczerbku dla możliwości przewidzenia przez ustawodawcę krajowego zapłaty odsetek również w innych okolicznościach.
- 32 Z postanowienia odsyłającego wynika, że zwrot ceł antydumpingowych, z którego skorzystał Wortmann, nie wynikał z błędu przy obliczeniu owych ceł, który miałby zostać wykryty po zwolnieniu przez właściwe organy celne towarów Wortmanna. W związku z tym norma wyrażona art. 241 zdanie pierwsze kodeksu celnego w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym nie może być interpretowana w ten sposób, że zasadniczo wyklucza ona zapłatę odsetek.
- 33 Należy jednak stwierdzić, że nawet jeśli formalnie sąd odsyłający ograniczył swe pytanie do wykładni art. 241 kodeksu celnego, to okoliczność ta nie stanowi przeszkody dla dostarczenia mu przez Trybunał wszystkich elementów wykładni prawa Unii, które mogą być użyteczne dla rozstrzygnięcia zawisłej przed nim sprawy, bez względu na to, czy sąd ten zawarł owe kwestie w treści swych pytań, czy też nie (zob. analogicznie wyrok z dnia 29 października 2015 r., *Nagy*, C-583/14, EU:C:2015:737, pkt 20, 21 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 34 W tym względzie należy również przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem Trybunału do organów krajowych należy wyciągnięcie konsekwencji w ich porządku prawnym z uchylecia lub stwierdzenia nieważności rozporządzenia nakładającego cła antydumpingowe, gdy skutkowałoby tym, że cła antydumpingowe zapłacone na podstawie danego rozporządzenia nie byłyby prawnie należne w rozumieniu art. 236 ust. 1 kodeksu celnego i powinny co do zasady zostać zwrócone przez organy celne zgodnie z tym przepisem, jeżeli przesłanki, którym podlega taki zwrot – w tym przesłanka wskazana w art. 236 ust. 2 tego kodeksu – zostały spełnione (zob. podobnie wyroki: z dnia 27 września 2007 r., *Ikea Wholesale*, C-351/04, EU:C:2007:547, pkt 67; a także z dnia 18 marca 2010 r., *Trubowest Handel i Makarov/Rada i Komisja*, C-419/08 P, EU:C:2010:147, pkt 25).
- 35 W niniejszej sprawie wskutek uchylecia rozporządzenia nr 1472/2006 na mocy wyroku z dnia 2 lutego 2012 r., *Brosmann Footwear (HK) i in./Rada* (C-249/10 P, EU:C:2012:53), w zakresie, w jakim rozporządzenie to dotyczyło między innymi Brosmanna i spółki Seasonable, których obuwie zostało dopuszczone do swobodnego obrotu na terytorium Unii, który to obrót realizował Wortmann, właściwe niemieckie organy celne, uznając, że pobrane cła antydumpingowe nie były prawnie należne w rozumieniu art. 236 ust. 1 akapit pierwszy kodeksu celnego, dokonały zwrotu na rzecz Wortmanna kwoty tych ceł, nie zwiększając ich jednak o żądane przez to przedsiębiorstwo odsetki za zwłokę.
- 36 Należy w tym względzie wskazać, że o ile art. 236 ust. 1 akapit pierwszy kodeksu celnego przewiduje zwrot ceł antydumpingowych w sytuacji takiej jak sytuacja rozpatrywana w postępowaniu głównym, o tyle nie precyzuje on w sposób wyraźny, czy ów zwrot powinien być związany z zapłatą odsetek od kwot ceł podlegających zwrotowi.

- 37 Należy ponadto podkreślić, że z orzecznictwa Trybunału wynika, że gdy podatki lub cła zostały pobrane przez państwo członkowskie w zastosowaniu rozporządzenia Unii, które zostało uznane za nieważne lub uchylone przez sąd Unii, zainteresowani, którzy uiszcili omawiane podatki lub cła, mają zasadniczo prawo nie tylko do zwrotu pobranych kwot, lecz również do odsetek od owych kwot (zob. podobnie wyrok z dnia 27 września 2012 r., Zuckerfabrik Jülich, C-113/10, C-147/10 i C-234/10, EU:C:2012:591, pkt 65, 67 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 38 W tym kontekście, mając na uwadze z jednej strony, że ani art. 236 ust. 1 kodeksu celnego, ani art. 241 tego kodeksu nie wykluczają zwrotu odsetek w sytuacji takiej jak w postępowaniu głównym, a z drugiej strony – że zwrot rozpatrywanych ceł antydumpingowych miał miejsce wskutek uchylecia przez Trybunał rozporządzenia, na podstawie którego owe cła zostały pobrane, a zatem w związku z niezgodnością ich poboru z prawem Unii, co winno zostać zweryfikowane przez sąd krajowy, należy stwierdzić, że kwota owych ceł zwróconych na rzecz danego przedsiębiorstwa przez właściwy organy celny powinna zostać powiększona o odsetki od tej kwoty.
- 39 Mając na uwadze całość powyższych rozważań, na przedstawione pytanie należy udzielić odpowiedzi, że gdy należności celne przywozowe, włącznie z cłami antydumpingowymi, podlegają zwrotowi z tego względu, że zostały one pobrane z naruszeniem prawa Unii – co winno zostać zweryfikowane przez sąd krajowy – państwa członkowskie są na podstawie prawa Unii zobowiązane względem podmiotów mających prawo do zwrotu do zapłaty związanych z tym zwrotem odsetek, liczonych od dnia zapłaty przez owe podmioty należności celnych podlegających zwrotowi.

W przedmiocie kosztów

- 40 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądem odsyłającym, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (trzecia izba) orzeka, co następuje:

Gdy należności celne przywozowe, włącznie z cłami antydumpingowymi, podlegają zwrotowi z tego względu, że zostały one pobrane z naruszeniem prawa Unii – co winno zostać zweryfikowane przez sąd krajowy – państwa członkowskie są na podstawie prawa Unii zobowiązane względem podmiotów mających prawo do zwrotu do zapłaty związanych z tym zwrotem odsetek, liczonych od dnia zapłaty przez owe podmioty należności celnych podlegających zwrotowi.

Podpisy